

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 69.115/1
van 2 april 2021

avis 69.115/1
du 2 avril 2021

over

sur

een voorontwerp van wet
‘houdende dringende
bepalingen tot wijziging van
het Gerechtelijk Wetboek en
tot regeling van de
telewerkvergoeding van het
gerechtspersoneel in het kader
van de gezondheidscrisis ten
gevolge van het coronavirus
COVID-19’

un avant-projet de loi ‘portant
des dispositions urgentes
modifiant le Code judiciaire et
réglant l’indemnité accordée au
personnel judiciaire pour le
télétravail effectué lors de la
crise sanitaire liée au
coronavirus COVID-19’

Op 26 maart 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet ‘houdende dringende bepalingen tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en tot regeling van de telewerkvergoeding van het gerechtspersoneel in het kader van de gezondheidscrisis ten gevolge van het coronavirus COVID-19’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 maart 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Bert THYS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 2 april 2021.

*

Le 26 mars 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de la Justice à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet de loi ‘portant des dispositions urgentes modifiant le Code judiciaire et réglant l’indemnité accordée au personnel judiciaire pour le télétravail effectué lors de la crise sanitaire liée au coronavirus COVID-19’.

L’avant-projet a été examiné par la première chambre le 30 mars 2021. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Bert THYS et Wouter PAS, conseillers d’État, Michel TISON, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS, conseiller d’État.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 2 avril 2021.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd als volgt:

“1. Het wordt mogelijk gemaakt dat in rust gestelde magistraten die als plaatsvervangend magistraat optreden zich tot 75 jaar kunnen blijven engageren wanneer zij dat wensen. Tot op heden is dat slechts mogelijk tot 73 jaar. De artikelen 2 tot 4 van het voorontwerp brengen daartoe een wijziging aan voor wat betreft de zittingen voor het hof van assisen. Artikel 6 voorziet de mogelijkheid daartoe voor de andere rechtscolleges.

Spoedeisend karakter:

Deze wijziging is hoogdringend omdat een magistraat eind april van dit jaar de leeftijd van 73 jaar zal bereiken en hierdoor niet meer in een welbepaald dossier kan blijven optreden. De betrokken procureur is evenwel de laatste die nog over een perfecte kennis van het dossier bezit. Het is bijna onmogelijk een andere magistraat te vragen het dossier opnieuw in te studeren. De desbetreffende artikelen zullen derhalve op 20 april aanstaande in werking moeten treden.

Het niet doorvoeren van de wijziging zou bovendien tot gevolg hebben dat het potentieel van plaatsvervangende magistraten die de leeftijdsgrens van 73 jaar bereikt hebben en zich uit vrije wil, willen blijven inzetten binnen de magistratuur, niet wordt aangewend. De werklast van de werkende magistraten kan daarbij iets verlicht worden en de kennis en ervaring van magistraten wordt langer aangewend. Uiteraard is het de korpschef die jaarlijks oordeelt over de hernieuwing en daarbij ook het functioneren van de betrokken magistraat in overweging neemt. Er wordt geopteerd om de maximale leeftijd thans op 75 jaar te brengen en deze wijziging in de praktijk te evalueren.

2. Een specifieke rechtsgrond in artikel 354 van het Gerechtelijk Wetboek wordt ingevoerd om de Koning toe te laten de modaliteiten van het telewerken voor het gerechtspersoneel vast te leggen (artikel 5 van het voorontwerp).

Spoedeisend karakter:

Deze wijziging is hoogdringend gelet op de noodzaak dringend de nodige modaliteiten voor telewerk te regelen specifiek voor het gerechtspersoneel met zijn eigen kenmerken en dynamiek.

3. Artikel 1249/4 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat kennisgevingen, mededelingen en neerleggingen voor verschillende categorieën van personen, die in § 1 van die bepaling worden opgesomd, uitsluitend via het centraal register van de bescherming van de personen gebeuren.

Er is echter niet concreet bepaald op welk moment de kennisgeving plaatsvindt. Het is nodig om dat te verduidelijken met het oog op de berekening van de termijn om de rechtsmiddelen aan te wenden, aangezien die vanaf die kennisgeving begint te lopen.

Dit beginpunt zal berekend worden afhankelijk van een bericht van opening dat de ontvangst van de in artikel 1249/5, §§ 2 en 3, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde kennisgevingen zal garanderen. De termijn van kennisgeving zal aanvang nemen vanaf de dag die volgt op de dag van opening.

Om te vermijden dat de procedure stilvalt wanneer de geadresseerde de kennisgeving niet opent, wordt bepaald dat indien de elektronische kennisgeving niet binnen twee werkdagen wordt geopend, ze als ongedaan wordt beschouwd en in papieren vorm, moet worden gedaan. In dat geval worden de termijnen om een rechtsmiddel in te stellen berekend overeenkomstig artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 7 van het voorontwerp).

Spoedeisend karakter:

Deze bepaling dient op 1 juni 2021 in werking te treden om ervoor te zorgen dat ze op dezelfde datum ingaat als de bepalingen die het centraal register van de bescherming van de personen regelen.

4. De uitbetaling aan het gerechtspersoneel wordt mogelijk gemaakt van de vergoeding voor het telewerk dat noodgedwongen werd verricht als gevolg van de maatregelen genomen in het kader van de COVID-19 pandemie. Dit overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.

De Raad van State heeft in zijn advies 68.717/1 van 19 februari 2021 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het telewerk voor personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan erop gewezen dat, voor wat het gerechtspersoneel betreft, er hiervoor geen rechtsgrond voorhanden is. Dit ontwerp schrijft daartoe de noodzakelijke rechtsgrond in met terugwerkende kracht tot 18 maart 2020.

Spoedeisend karakter:

Deze wijziging is hoogdringend gelet op het reeds gepresteerde telewerk van het gerechtspersoneel dat daardoor gedwongen werd door de COVID-19 pandemie doch tot nu toe niet vergoed kon worden.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING

3. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van wet bevat de volgende maatregelen inzake justitie: de verlenging van de mogelijkheid voor in rust gestelde magistraten om bepaalde ambten uit te oefenen tot hun 75 in plaats van tot hun 73 jaar (artikelen 2 tot 4 en 6); de invoering van een rechtsgrondbepaling in het Gerechtelijk Wetboek inzake het telewerk van gerechtspersoneel (artikel 5); de invoering van een nadere regeling inzake de kennisgeving via het centraal register van de bescherming van de personen in artikel 1249/4 van het Gerechtelijk

¹ Aangezien het om een wetsontwerp gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Wetboek (artikel 7); de invoering van een vergoeding toegekend aan het gerechtspersoneel voor het telewerken in het kader van de COVID-19-crisis (artikel 8).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 8

4. Artikel 8 van het voorontwerp bepaalt dat een “vergoeding voor telewerkkosten wordt toegekend aan het gerechtspersoneel² welke werd gehouden telewerk te verrichten als gevolg van de maatregelen genomen in het kader van de gezondheidscrisis ten gevolge van het coronavirus COVID-19” en dat de vergoeding voor telewerkkosten de kosten dekt “van verbindingen en communicaties” en 20 euro per maand bedraagt. Deze vergoeding wordt terugwerkend toegekend met ingang van 18 maart 2020.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat de ontworpen bepaling rekening houdt met de vaststelling van de Raad van State in het advies 68.717/1³ dat er onduidelijkheid bestaat over de vraag of het gerechtspersoneel al dan niet reeds voldeed aan de voorwaarden van artikel 96 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 ‘tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt’⁴.

Door het aannemen van de ontworpen bepaling bevestigt de wetgever de stelling dat de vergoeding bedoeld in artikel 96 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot nader order niet kan worden toegekend aan het gerechtspersoneel.

De gemachtigde bevestigt deze zienswijze:

“De toepassing van artikel 69 van het KB van 13 juli 2017 ten aanzien van het gerechtspersoneel vereist dat vooreerst de rechtsgrond voor telewerk wordt gecreëerd en de Koning de nadere bepalingen treft.

² De gemachtigde bevestigde dat het begrip “gerechtspersoneel” in deze bepaling een zelfde draagwijdte heeft als in het ontworpen artikel 354, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek. Zie daarover ook de verklaring van de gemachtigde onder randnummer 2.2 van advies 68.717/1 van 19 februari 2021 (adv.RvS 68.717/1 van 19 februari 2021 over een ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende het telewerk voor personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan’).

³ Ten aanzien van een bepaling in een ontwerp van koninklijk besluit die voorzag in “een (retroactieve) toekenning van een vergoeding voor telewerkkosten aan het gerechtspersoneel dat werd gehouden telewerk te verrichten als gevolg van de maatregelen genomen in het kader van de gezondheidscrisis ten gevolge van het coronavirus COVID-19”.

⁴ Artikel 96 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 kent een vergoeding toe aan het personeelslid dat telewerk verricht. Krachtens artikel 363, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek worden de “bij de wedde komende toelagen, vergoedingen en uitkeringen, aan de bestuursambtenaren toegekend, (...) in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden verleend aan de magistraten van de rechterlijke orde”. Artikel 366, § 1, Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat onder meer die bepaling van toepassing is “op de wedden, weddenbijslagen en anciënniteitsverhogingen van het gerechtspersoneel”.

Bij gebrek aan formele regeling voor telewerk, wordt voor de toekenning van een telewerkvergoeding aan het gerechtspersoneel welke werd gehouden telewerk te verrichten als gevolg van de maatregelen genomen in het kader van de gezondheidscrisis ten gevolge van het coronavirus COVID-19, in een specifieke wettelijke bepaling voorzien.”

Aldus voorziet artikel 8 van het voorontwerp in een duidelijke regeling voor de vergoeding voor het telewerken van het gerechtspersoneel in de periode vanaf 18 maart 2020. Op het ogenblik dat, op grond van de machtiging die artikel 5 van het voorontwerp in artikel 354 van het Gerechtelijk Wetboek invoegt, de Koning in een formeel regelgevend kader voor het telewerk van het gerechtspersoneel zal hebben voorzien, rijst evenwel de vraag naar de samenloop van de vergoeding op grond van artikel 8 van het voorontwerp met de vergoeding op grond van artikel 96 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017. Het is immers niet uitgesloten dat er op dat ogenblik nog steeds sprake is van telewerk als gevolg van de maatregelen genomen in het kader van de gezondheidscrisis ten gevolge van het coronavirus.

Om te vermijden dat een wellicht ongewilde en een in het licht van het gelijkheidsbeginsel mogelijk problematische cumulatie van de twee vergoedingen zou plaatsvinden, is het raadzaam deze cumulatie in het voorontwerp uit te sluiten. Dit kan hetzij door middel van een bepaling waaruit volgt dat de in artikel 8 toegekende vergoeding niet meer wordt toegekend vanaf het ogenblik dat de in het ontworpen artikel 354, zesde lid, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde regeling in werking treedt, hetzij door middel van een bepaling waaruit volgt dat de in artikel 8 toegekende vergoeding niet kan worden gecumuleerd met andere vergoedingen voor telewerkkosten.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée dans la demande d'avis comme suit :

« 1. Het wordt mogelijk gemaakt dat in rust gestelde magistraten die als plaatsvervangend magistraat optreden zich tot 75 jaar kunnen blijven engageren wanneer zij dat wensen. Tot op heden is dat slechts mogelijk tot 73 jaar. De artikelen 2 tot 4 van het voorontwerp brengen daartoe een wijziging aan voor wat betreft de zittingen voor het hof van assisen. Artikel 6 voorziet de mogelijkheid daartoe voor de andere rechtscolleges.

Spoedeisend karakter:

Deze wijziging is hoogdringend omdat een magistraat eind april van dit jaar de leeftijd van 73 jaar zal bereiken en hierdoor niet meer in een welbepaald dossier kan blijven optreden. De betrokken procureur is evenwel de laatste die nog over een perfecte kennis van het dossier bezit. Het is bijna onmogelijk een andere magistraat te vragen het dossier opnieuw in te studeren. De desbetreffende artikelen zullen derhalve op 20 april aanstaande in werking moeten treden.

Het niet doorvoeren van de wijziging zou bovendien tot gevolg hebben dat het potentieel van plaatsvervangende magistraten die de leeftijdsgrens van 73 jaar bereikt hebben en zich uit vrije wil, willen blijven inzetten binnen de magistratuur, niet wordt aangewend. De werklast van de werkende magistraten kan daarbij iets verlicht worden en de kennis en ervaring van magistraten wordt langer aangewend. Uiteraard is het de korpschef die jaarlijks oordeelt over de hernieuwing en daarbij ook het functioneren van de betrokken magistraat in overweging neemt. Er wordt geopteerd om de maximale leeftijd thans op 75 jaar te brengen en deze wijziging in de praktijk te evalueren.

2. Een specifieke rechtsgrond in artikel 354 van het Gerechtelijk Wetboek wordt ingevoerd om de Koning toe te laten de modaliteiten van het telewerken voor het gerechtspersoneel vast te leggen (artikel 5 van het voorontwerp).

Spoedeisend karakter:

Deze wijziging is hoogdringend gelet op de noodzaak dringend de nodige modaliteiten voor telewerk te regelen specifiek voor het gerechtspersoneel met zijn eigen kenmerken en dynamiek.

3. Artikel 1249/4 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat kennisgevingen, mededelingen en neerleggingen voor verschillende categorieën van personen, die in § 1 van die bepaling worden opgesomd, uitsluitend via het centraal register van de bescherming van de personen gebeuren.

Er is echter niet concreet bepaald op welk moment de kennisgeving plaatsvindt. Het is nodig om dat te verduidelijken met het oog op de berekening van de termijn om de rechtsmiddelen aan te wenden, aangezien die vanaf die kennisgeving begint te lopen.

Dit beginpunt zal berekend worden afhankelijk van een bericht van opening dat de ontvangst van de in artikel 1249/5, §§ 2 en 3, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde kennisgevingen zal garanderen. De termijn van kennisgeving zal aanvang nemen vanaf de dag die volgt op de dag van opening.

Om te vermijden dat de procedure stilvalt wanneer de geadresseerde de kennisgeving niet opent, wordt bepaald dat indien de elektronische kennisgeving niet binnen twee werkdagen wordt geopend, ze als ongedaan wordt beschouwd en in papieren vorm, moet worden gedaan. In dat geval worden de termijnen om een rechtsmiddel in te stellen berekend overeenkomstig artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 7 van het voorontwerp).

Spoedeisend karakter:

Deze bepaling dient op 1 juni 2021 in werking te treden om ervoor te zorgen dat ze op dezelfde datum ingaat als de bepalingen die het centraal register van de bescherming van de personen regelen.

4. De uitbetaling aan het gerechtspersoneel wordt mogelijk gemaakt van de vergoeding voor het telewerk dat noodgedwongen werd verricht als gevolg van de maatregelen genomen in het kader van de COVID-19 pandemie. Dit overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.

De Raad van State heeft in zijn advies 68.717/1 van 19 februari 2021 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het telewerk voor personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan erop gewezen dat, voor wat het gerechtspersoneel betreft, er hiervoor geen rechtsgrond voorhanden is. Dit ontwerp schrijft daartoe de noodzakelijke rechtsgrond in met terugwerkende kracht tot 18 maart 2020.

Spoedeisend karakter:

Deze wijziging is hoogdringend gelet op het reeds gepresteerde telewerk van het gerechtspersoneel dat daardoor gedwongen werd door de COVID-19 pandemie doch tot nu toe niet vergoed kon worden ».

*

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ¹ et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE

3. L'avant-projet de loi soumis pour avis comporte les mesures suivantes en matière de justice : la prolongation de la possibilité, pour les magistrats admis à la retraite, d'exercer certaines fonctions jusqu'à l'âge de 75 ans plutôt que 73 ans (articles 2 à 4 et 6) ; l'insertion, dans le Code judiciaire, d'une disposition procurant un fondement juridique en matière de télétravail du personnel judiciaire (article 5) ; l'insertion, dans l'article 1249/4 du Code judiciaire, de modalités concernant la notification au moyen du registre central de la protection des personnes (article 7) ; l'instauration d'une indemnité accordée au personnel judiciaire pour le télétravail effectué dans le cadre de la crise du COVID-19 (article 8).

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité aux normes supérieures.

EXAMEN DU TEXTE

Article 8

4. L'article 8 de l'avant-projet dispose qu'une « indemnité pour frais de télétravail est accordée aux membres du personnel judiciaire ² qui étaient tenus d'effectuer du télétravail suite aux mesures prises dans le cadre de la crise sanitaire liée au coronavirus COVID-19 » et que l'indemnité pour frais de télétravail couvre les coûts « de connexions et communications » et s'élève à 20 euros par mois. Cette indemnité est accordée avec effet rétroactif au 18 mars 2020.

Il ressort de l'exposé des motifs que la disposition en projet tient compte de la constatation faite par le Conseil d'État dans l'avis 68.717/1 ³, que la question de savoir si le personnel judiciaire remplissait déjà ou non les conditions fixées à l'article 96 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 'fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale' donne lieu à une certaine confusion ⁴.

En adoptant la disposition en projet, le législateur confirme la thèse selon laquelle l'indemnité visée à l'article 96 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 ne peut, jusqu'à nouvel ordre, être accordée au personnel judiciaire.

Le délégué confirme ce point de vue :

« De toepassing van artikel 69 van het KB van 13 juli 2017 ten aanzien van het gerechtspersoneel vereist dat vooreerst de rechtsgrond voor telewerk wordt gecreëerd en de Koning de nadere bepalingen treft.

Bij gebrek aan formele regeling voor telewerk, wordt voor de toekenning van een telewerkvergoeding aan het gerechtspersoneel welke werd gehouden telewerk te verrichten als gevolg van de maatregelen genomen in het kader van de gezondheids crisis ten gevolge van het coronavirus COVID-19, in een specifieke wettelijke bepaling voorzien ».

Ce faisant, l'article 8 de l'avant-projet règle clairement l'indemnité accordée pour le télétravail du personnel judiciaire effectué durant la période à compter du 18 mars 2020. Au moment où, en vertu de l'habilitation que l'article 5 de l'avant-projet insère dans l'article 354 du Code judiciaire, le Roi aura prévu un cadre réglementaire formel pour le télétravail du personnel judiciaire, la question du cumul de l'indemnité accordée sur la base de l'article 8 de l'avant-projet

² Le délégué a confirmé que la notion de « personnel judiciaire » utilisée dans cette disposition a la même portée qu'à l'article 354, alinéa 6, en projet, du Code judiciaire. Voir également à ce propos la déclaration du délégué reproduite au point 2.2 de l'avis 68.717/1 du 19 février 2021 (avis C.E. 68.717/1 du 19 février 2021 sur un projet d'arrêté royal 'relatif au télétravail pour les membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire').

³ À l'égard d'une disposition d'un projet d'arrêté royal qui accordait « aux membres du personnel judiciaire qui étaient tenus d'effectuer du télétravail consécutivement aux mesures prises dans le cadre de la crise sanitaire liée au coronavirus COVID-19 une indemnité (rétroactive) pour les frais de télétravail ».

⁴ L'article 96 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 accorde une indemnité au membre du personnel qui effectue du télétravail. En vertu de l'article 363, alinéa 1er, du Code judiciaire, « [l]es autres allocations, indemnités et rétributions complémentaires de traitement qui sont attribuées aux fonctionnaires de l'ordre administratif, sont accordées dans la même mesure et dans les mêmes conditions aux magistrats de l'ordre judiciaire ». L'article 366, § 1er, du Code judiciaire dispose que cette disposition s'applique notamment « aux traitements, suppléments de traitement et majorations d'ancienneté du personnel judiciaire ».

avec l'indemnité accordée en vertu de l'article 96 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 se posera toutefois. Il n'est en effet pas exclu qu'à ce moment-là il soit toujours question de télétravail consécutif aux mesures prises dans le cadre de la crise sanitaire liée au coronavirus.

Afin d'éviter un cumul, sans doute non intentionnel et éventuellement problématique au regard du principe d'égalité, des deux indemnités, il est indiqué d'exclure ce cumul dans l'avant-projet. Cette exclusion peut être effectuée soit au moyen d'une disposition dont il résulte que l'indemnité accordée à l'article 8 n'est plus accordée à partir du moment où la règle visée à l'article 354, alinéa 6, en projet, du Code judiciaire entre en vigueur, soit au moyen d'une disposition dont il résulte que l'indemnité accordée à l'article 8 ne peut être cumulée avec d'autres indemnités pour les frais de télétravail.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME